

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200757
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8421200757.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobkyne V. zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 577,99 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu 600 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala dňa 21. 04. 2021 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadala o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 2 577,99 eur.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8Csp/21/2021 bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa, pričom podanou žalobou sa domáhala určenia, že žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 14. 05. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne.

Okresný súd Kežmarok podanej žalobe vyhovel v celom rozsahu rozsudkom zo dňa 15. 03. 2019, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 14. 05. 2019 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15. 05. 2019. Poukázal na odôvodnenie citovaného rozsudku, podľa ktorého Dohoda o zrážkach zo mzdy je jedným z prostriedkov slúžiacich na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a možno ňou zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá sa stane splatnou v budúcnosti. Dohoda o zrážkach zo mzdy však musí spĺňať všeobecné náležitosti právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 OZ, teda k uzatvoreniu dohody ako dvojstrannému právnomu úkonu platí, že musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. V prejednávanej spore mala žalobkyňa postavenie spotrebiteľa a pri uzatváraní zmluvy mala postavenie slabšej strany. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že tá slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ho nemohol jednak ovplyvniť a inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný a žalobkyňa nemohla ovplyvniť obsah dohody o zrážkach

zo mzdy. V konaní nebolo preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dojednaná. Súd takúto dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto ju vyhodnotil ako neplatnú zmluvnú podmienku. Uvedený záver je nepochybne potvrdzovaný i v dôsledku zmien v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa, ktorým sa v dôsledku legislatívnych zmien zakomponovala i neprípustnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy /§ 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z./.

3. Na základe výsledkov konania vedeného pod sp. zn. 8Csp/121/2017 žalobkyňa podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta Zák. č. 250/2007 Z. z. uplatnila právo na primerané finančné zadosťučinenie a to od žalovaného, ktorý za porušenie práva zodpovedá. Žalobkyňa si uplatnila satisfakciu za porušenie jej spotrebiteľských práv, pretože svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Poukázala na to, že primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalovaný na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300029154 zo dňa 14. 05. 2010 mal žalobkyni poskytnúť úver vo výške 1 170 eur, avšak v skutočnosti bol žalobkyni poskytnutý len úver vo výške 1 085,92 eur. Na účet žalovaného žalobkyňa uhradila sumu 923,58 eur. Listom zo dňa 11. 04. 2017 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 2 740,33 eur. Keďže v tom čase žalobkyňa na predmetný úver zaplatila sumu 923,58 eur, žalovaný už mal nárok len na doplatenie istiny vo výške 162,34 eur (1 085,92 - 923,58 = 162,34 eur), nakoľko mala za to, že úver je bez poplatkov a bez úrokov. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie jej práva na súde, došlo k splneniu hypotézy v zmysle vyššie citovanej právnej normy, požadovala primerané finančné zadosťučinenia vo výške 2 577,99 eur, ktorá predstavovala sumu, o ktorú sa chcel žalovaný prostredníctvom zrážok zo mzdy obohatiť. Čo sa týka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, táto bola definovaná v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/121/2017, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Tento rozsah nie je možné v tomto konaní rozširovať ani zužovať.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/121/2017, písomnými vyjadreniami žalovaného, písomným vyjadrením žalobkyne, výsluchom žalobkyne, výsluchom právneho zástupcu žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/121/2017 súd zistil, že na základe žaloby žalobkyne bolo vedené konanie voči žalovanému o zdržania sa použitia sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300029154 z 14. 05. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Rozsudkom č. k. 8Csp/121/2017 - 56 zo dňa 15. 03. 2019 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný uložiť povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300029154 z 14. 05. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15. 05. 2019. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola individuálne dojednaná. Súd takúto dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto ju vyhodnotil ako neplatnú zmluvnú podmienku. Preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Nakoľko proti predmetnému rozsudku nebolo podané odvolanie, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15. 05. 2019.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 10. 05. 2021 uviedol, že žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., na ktoré sa odvoláva. Mal za to, že na základe žalobcom tvrdených skutočností, nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia bol prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z formulácie zákonného znenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje domáhanie sa ochrany svojho práva. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadosťučinenie. Posledná veta ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., nie je právnou normou samou o sebe, ale predstavuje súčasť určitého normatívneho celku. Len na jej základe nie

je možné zakladať žiadny nárok, pretože podmienka - úspešné uplatnenie porušenia práva - musí súvisieť s konkrétnym súdnym rozhodnutím o tom, že konkrétne právo spotrebiteľa bolo porušené. Také rozhodnutie vydané nebolo a žalobkyňou uvádzaný rozsudok nie je rozhodnutím o úspešnom uplatnení porušenia práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Mal za to, že predpoklad formulovaný zákone vyžaduje logicky rozhodnutie vo výroku súdu, v ktorom sa uvedená konštatuje. Žalobkyňa si ako spotrebiteľ neuplatňovala v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012, podľa ktorého s poukazom na neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Ďalej uviedol, že z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, naopak vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Namietal, že uplatnená požiadavka v podanej žalobe je nedôvodná a zo strany žalobkyne aj neodôvodnená. Mal za to, že v žalobe absentujú skutkové tvrdenia, preto je možné sa vyjadriť len k tomu, čo z podanej žaloby vyplýva. Zároveň dopĺňanie skutkových tvrdení žalobcu podľa § 296 CSP v spojení s § 291 ods. 3 CSP je pritom neprípustné. Zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko žaloba bola podaná v roku 2017, teda už v roku 2017 sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Teda už vtedy začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota a uplynula najneskôr dňa 31.12.2020, teda skôr ako došlo k podaniu na súd v tomto konaní, t. j. 22. 04. 2021. Právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie sa objektívne mohlo uplatniť v konaní vedenom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/121/2017, a to už ako samostatne uplatnený nárok alebo súbežne uplatnený nárok, Neuplatnenie práva, ktoré sa mohlo uplatniť v rámci premlčacej lehoty, znamená jeho premlčanie. Mal za to, že uplatnený nárok zjavne nespĺňa ani zákonnú požiadavku primeranosti. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd žalobu zamietol. Uplatnil náhradu trov konania.

8. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že spotrebiteľské právo je založené na myšlienke ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany pred obratnosťou obchodníkov. Ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., je ustanovenie s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Spotrebiteľ má podľa zákona tvrdiť a dokazovať len to, že na súde úspešne uplatnila porušenie práva a povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Mala za to, že právoplatný rozsudok súdu 1. inštancie jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXX XXXXX zo dňa 14. 05. 2010, došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Taktiež mala za to., že na súde úspešne uplatnila porušenie svojho práva, čím naplnila hypotézu právnej normy uvedenú v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Čo sa týka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je v teraz súdenej veci definovaná rozsudkom vydaným v základnej veci, t. j. rozsudkom OS KK sp.zn. 8Csp/171/2017 zo dňa 15. 03. 2019 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku primeraného finančného zadosťučinenia a z ktorej je potrebné vychádzať, pričom rozsah nie je možné rozširovať ani zužovať. Poukázala na viaceré rozhodnutia, uznesenie KS v PO sp. zn. 22Co/33/2017 zo dňa 31. 10. 2017, podľa ktorého inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu). V danom prípade išlo o reálny vznik ujmy. Za neprávnu považovala aj vznesenú námietku premlčania voči nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je spätý s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom alebo osobitnými predpismi v podobe právoplatného rozhodnutia súdu. Podľa rozsudku KS v PO č. k. 2Co/137/2016 - 71 zo dňa 24. 05. 2017, žalovaná si na súde úspešne uplatnila porušenie práva nadobudnutím právoplatnosti rozsudku OS Svidník zo dňa 17. 04. 2014, č. k. 7C/66/2012 - 152, kedy jej začala plynúť premlčacie lehota na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia. Primeranosť sumy 2 577,99 eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Poukázala, že ujmu, ktorá konaním žalovaného vznikla, nebola len v akademickej rovine, ale preukázateľne došlo do zásahu aj do jej majetkovej sféry. Zároveň uplatňovaním jej legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen je bežný život. Výkonom nezákonných zrážok zo mzdy došlo u nej k vyvolaniu stresovej situácie a psychického vypätia. Preto považovala argumentáciu za nenáležitú a navrhla, aby súd podanej žalobe vyhovel.

9. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že na podanej žalobe trvá. Z platu jej strhávali sumu 256 eur, čo považovala za veľmi vysokú mesačnú sumu. Predtým ako jej začali vykonávať zrážky zo mzdy, ju priamo na túto možnosť nik neupozornil, dozvedela sa to až vtedy, keď jej bola stiahnutá prvá zrážka. Žalovaný poslal priamo zamestnávateľovi výzvu na vykonávanie zrážok zo mzdy podľa podmienky, ktorá bola dohodnutá v úverovej zmluve. Nepamätala si, akú sumu si od veriteľa požičala, avšak peniaze potrebovala, nakoľko bola vo finančnej tiesni. To, že podpísala úverovú zmluvu s nebankovým subjektom považovala za hlúposť, pretože tam sú neúnosné úroky. Zmluva obsahovala drobné písmenká, ktoré neprečítala a vôbec nemala vedomosť, že súčasťou zmluvy sú i nejaké úroky, na základe ktorých celý úver preplatila. Je rozvedená, matka samoživiteľka a peniaze potrebovala na zabezpečenie základných životných potrieb. V čase keď splácala úver mala príjem cca. 500 eur mesačne, keď jej stiahli 256 eur mesačne, neostalo jej dostatok peňazí na zabezpečenie všetkých potrieb, pretože po zaplatení nákladov na bývanie jej ostalo 50 eur na stravu a ostatné výdavky. V tom čase si bola nútená peniaze požičiavať, aby mohla vyžiť. Požičiavala si od susedky po 150 eur mesačne, ktoré je potom postupne splácala. Dlh už má u susedy splatený. Momentálne nemá žiaden úver. Predmetnú žalobu podala až teraz, pretože to boli nekalé praktiky, na základe ktorých žiadala sumu 2 577,99 eur a tiež preto, že zmluva obsahovala vysoké úroky, na ktoré nemajú nárok.

10. Právny zástupca žalobkyne vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, pričom odkázal na písomné vyjadrenia ako aj výpoveď samotnej žalobkyne, ktorými preukázali uplatňovaný nárok. Uplatnil náhradu trov konania.

11. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že podaná žaloba je dôvodná čo do základu, nie však čo do uplatnenej výšky.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05. 12. 2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej Zákon) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14. 05. 2010, v znení platnom od 01. 03. 2010 do 31. 12. 2010, ktoré je pre rozhodnutie veci rozhodujúce; Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, platného v čase uzavretia zmluvy 14. 05. 2010; každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

17. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8Csp/121/2017 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje práva, pričom rozsudkom č. k. 8Csp/121/2017 - 56 zo dňa 15. 03. 2019 bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že žalovaný je povinný uložiť povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 14. 05. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaný, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Súd vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným sa najprv zaoberal ňou.

18. Podľa dôvodovej správy k § 54a Občianskeho zákonníka - zákona č. 343/2018 Z. z., účinného od 05. 12. 2018, zavedenie osobitnej úpravy uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv a ich zabezpečenia je reakciou na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 - 60, zo 07. 02. 2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona

č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Inštitúty premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka).

Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

Na účely zachovania právnej istoty účastníkov spotrebiteľských zmluvných vzťahov sa navrhujú aj prechodné ustanovenia, v zmysle ktorých sa nová právna úprava nebude aplikovať vo vedených konaniach o vymoženie práva zo spotrebiteľskej zmluvy, t. j. v súdnom, exekučnom alebo rozhodcovskom konaní, ktoré boli začaté na základe návrhu na začatie konania podaného pred dňom účinnosti tohto zákona.

19. V predmetnej veci žalovaný vzniesol námietku premlčania, preto vzhľadom na vyššie uvedené súd v prvom rade v danom spore skúmal, či voči žalovanému v konaní nie je uplatňovaný premlčaný nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná na tunajšom súde 21. 04. 2021, pričom žalovaný namietal, že premlčacia doba začala plynúť od podania žaloby vedenej v konanom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/121/2017, t. j. ešte v roku 2017 a uplynula najneskôr 31. 12. 2020. Súd má za to, že v danom prípade platí všeobecná 3-ročná premlčacia lehota, nakoľko žalobca uplatnil právo na plnenie povinnosti vyplývajúcej z osobitného predpisu. Zároveň začiatok plynutia premlčacej bol medzi stranami sporný. Súd má za to, že až právoplatným skončením konanie vo veci samej pod sp. zn. 8Csp/121/20217 Okresného súdu Kežmarok bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie. Rozsudok č. k. 8Csp/121/2017 - 56 zo dňa 15. 03. 2019 nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 05. 2019, teda 3-ročná premlčacia lehota uplynie dňom 15. 05. 2022. Žaloba o primerané finančné zadostučinenie bola podaná na tunajšom súde dňa 21. 04. 2021, teda v čase, kedy ešte neuplynula všeobecná 3-ročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 OZ (obdobný názor vid' rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/34/2018 - 79 zo dňa 26. 06. 2018).

20. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je porušenie práva alebo

povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nielen podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch prípadne iných predpisov.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (pozri uznesenie NS SR, sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. 09. 2016). Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18. 04. 2018 bod 9 odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20co/280/2016 zo dňa 30. 11. 2017 bod 10 odôvodnenia)

22. V súvislosti s výkladom samotného pojmu „úspešné uplatnenie práva“ zo strany spotrebiteľa, súd tiež poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. 06. 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

23. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

24. V danej právnej veci mal súd jednoznačne za preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/121/20017, sa žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému domohla určenia, žalovaný je povinný uložiť povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300029154 zo 14. 05. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne a teda žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ. V uvádzanom konaní bolo zistené, že žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere nebola poučená o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, nemala sa možnosť k nej vyjadriť ani ju odmietnuť. Dokonca nebola upozornená na to, že súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Zároveň táto dohoda bola priamou súčasťou tzv. formulárovej zmluvy, nebola uzatvorená vo forme osobitnej listiny, žalobkyňa nemohla ovplyvniť jej obsah, ale zmluvu len ako celok mohol podpísať alebo ju odmietnuť. Súd zároveň v konaní konštatoval, že táto dohoda umožňuje žalovanému, aby od žalobkyne vymohol plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly (pozri rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 10Csp/187/2017 zo dňa 29. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2018 zo dňa 13. 03. 2019 v spore žalobcu Jozef Kulha proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o.).

25. Súd 1.inštancie nepopiera, že pri rozhodovaní o nároku o finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať aj na okolnosti konkrétneho prípadu. Je však zrejmé, že žalovaný predostrel žalobkyňi na podpis zmluvu o revolvingovom úvere, do ktorej zakomponoval aj spornú dohodu o zrážkach zo mzdy. Bez zásahu Okresného súdu Kežmarok v spomínanom konaní sp. zn. 8Csp/121/2017 by žalobkyňa bola naďalej vystavená postihom z nevýhodného záväzku. Musí byť preto nastolená aj určitá prevencia proti takýmto postupom vo vzťahu k porušiteľovi spotrebiteľských práv.

26. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, keďže postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy.

27. Na tomto mieste súd považuje za potrebné uviesť, že bol to práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a koncipoval obsah formulárovej zmluvy o revolvingovom úvere, pričom do nej zakomponoval neprijateľné podmienky. V takýchto prípadoch súd opakovane vo svojich rozhodnutiach skonštatoval, že „žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom spotrebiteľských

úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností.“

28. Vychádzajúc z uvedeného porušenia práv žalobkyne ako spotrebiteľa zo strany žalovaného, intenzity zásahu do práv spotrebiteľa, výšky nedôvodne požadovanej sumy žalovaným, dĺžky trvania závadného stavu a konania a objektívnej spôsobilosti tohto konania vyvolať negatívne dôsledky v súkromnom a spoločenskom živote žalobkyne, považoval súd právny základ nároku na finančné zadosťučinenie za plne dôvodný.

Účelom poskytnutia zadosťučinenia je odčinenie útrap, keď sú voči spotrebiteľovi uplatňované nezákonné nároky alebo je vystavený bezprostrednej hrozbe nezákonných nárokov, je bezdôvodne sankcionovaný, znevýhodňovaný, diskriminovaný. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý.

29. Sporná však je výška primeraného finančného zadosťučinenia. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktne držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. 11. 2017 č. k. 17Co/134/2017 - 71).

30. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. V dôsledku konania žalovaného žalobkyňa musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou, s čím súvisí vynakladanie prostriedkov a času na vyhľadanie odbornej pomoci. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Súd tiež je toho názoru, že konanie žalovaného je vo vzťahu ku žalobkyňi o to závažnejšie, že opakovane bolo judikované aj v iných súdnych konaniach, v ktorých či už na strane žalobcu alebo na strane žalovaného vystupoval žalovaný, že zmluvy o revolvingovom úvere uzatvárané žalovaným so svojimi zákazníkmi obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a v mnohých prípadoch nespĺňajú náležitosti v zmysle ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a v mnohých prípadoch samotná dohoda o zrážkach zo mzdy je typický formulár, teda formulárová zmluva, ktorej obsah spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť a ani meniť. Zároveň aj napriek tomu žalovaný len na základe Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú súd posúdil ako neplatnú a zároveň aj bez súdneho rozhodnutia, požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne.

31. Poskytnutie zadosťučinenia nie je sankcia za samotnú existenciu neprijateľnej zmluvnej podmienky, aj keď určitý odstrašujúci a preventívny účinok je v zadosťučinení obsiahnutý. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia na účely ochrany spotrebiteľa musí spĺňať požiadavku účinného, výchovného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Pri určovaní jej výšky je spravodlivé a logické, aby táto vychádzala z ujmy, ktorá spotrebiteľovi až do vydania bezdôvodného obohatenia bola spôsobená.

32. Súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie, pretože mal za preukázané splnenie zákonných podmienok na jeho priznanie a to podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, avšak nie v o výške ako žiadal žalobca, ale vo výške 600 eur.

33. Predpokladom na jeho priznanie je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zo strany spotrebiteľa na súde. Na vznik tohto práva sa nevyžaduje privedenie nejakej ujmy ale postačuje, že k takému porušeniu dôjde. Súd mal za preukázané, že

žalobkyňa bola v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/121/2017 úspešná, pretože súd v tomto konaní deklaroval porušenie práv spotrebiteľa, nakoľko súd určil, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 14. 10. 2010 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Výšku primeraného finančného zadostučinenia určuje súd voľnou úvahou a to s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Súd je však toho názoru, že poskytovanie právnej ochrany dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené.

34. Súd preto zohľadnil, že žalobkyňa utrpela ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a pracovného života, čo vyplynulo z výsluchu žalobkyne na pojednávaní. Poukázala na stres a napätie, ktoré malo dopad aj v jej súkromnom živote, no najmä na skutočnosť, že po vykonaní zrážky zo mzdy v sume 256 eur mesačne jej na zabezpečenie základných životných potrieb zahŕňajúcich náklady na bývanie, stravu, hygienických potrieb, ošatenia, nielen pre seba, ale i maloletého syna, ostala suma 250 eur, ktorá však na úhradu základných výdavkov rodiny nepostačovala a žalobkyňa si v tom čase požičiavala mesačne od susedy 150 eur. Taktiež je potrebné uviesť, že napriek tomu, že žalobkyňa úver splatila, žalovaný bez súdneho rozhodnutia opakovane kontaktoval jej zamestnávateľov, aby žalobkyňu zo mzdy začali vykonávať zrážky v prospech žalovaného, čím sa zamestnávateľ dozvedel o jej súkromných finančných záležitostiach. Zároveň preto, aby preukázala splatenie celého dlhu a jeho preplatenie, musela kontaktovať právnikov, vynaložiť finančné prostriedky na obranu svojich práv spotrebiteľa. Musela sa zúčastňovať pojednávaní, ktoré boli pre ňu stresujúce.

Súd mal za preukázané aj to, že žalobkyňa nečerpala iné úvery od iných veriteľov ani od žalovaného. No zadlžila sa u svojej susedy, ktorá jej finančne vypomáhala a požičiavala peniaze na zabezpečenie základných životných potrieb. Žalobkyňa zároveň úver, ktorý vznikol za trvania manželstva splácala sama, nakoľko s manželom sa rozviedli. Okrem splácania finančných záväzkov, sama ostala aj na výchovu maloletého syna. Teda súd mal za preukázané, že ujma žalobkyňu vznikla nielen s poskytnutím úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 14. 05. 2010, kde konanie prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 8Csp/121/2017.

35. Pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadostučinenia súd prihliadol aj na to, že žalobkyňa dobrovoľne uzatvorila so spoločnosťou žalovaného zmluvu o revolvingovom úvere, hoci mala možnosť túto zmluvu nepodpísať, resp. robiť úkony k tomu, aby ochránila svoje práva, už skôr hľadať právnu pomoc tak, ako to urobila neskôr. Súd má preto za to, že sčasti aj žalobkyňa zavinila uzatvorenie tejto zmluvy a tým aj vyvolávanie sporov.

36. Súd akceptuje, že základ nároku je daný, ale čo sa týka výšky, tu súd nevyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, závažnosť ujmy, okolností na strane žalobkyne i žalovaného, ako aj okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne, podľa úvahy súdu, je postačujúce primerané finančné zadostučinenie 600 eur. Pri určení tejto sumy vychádzal z toho, že žalobkyňa uhradila sumu 923,64 eur, čo pri výške zrážky 256 eur predstavuje 4 zrážky, a keďže žalobkyňa si požičiavala na zabezpečenie životných potrieb mesačne čiastku 150 eur, počas výkonu zrážok zo mzdy, si tak požičala 600 eur (150 x 4) prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa druhého odseku tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V danej veci sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplata primeraného finančného zadostučinenia v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Súd žalobe žalobkyne vyhovel a teda žalobkyňa bola v konaní úspešná, keďže účinne sa domohla svojich práv. Žalobkyňa si uplatnila nárok na finančné zadostučinenie v sume 2 577,99 eur. Stanovenie výšky primeraného finančného zadostučinenia v danej veci však záviselo od úvahy súdu. Spravidlivému

usporiadaniu vecí preto zodpovedá len také rozhodnutie, kedy žalobkyni bude priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (čl. 2 ods. 1 C. s. p.). Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom o výške tejto náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.